

3. Opłaty zryczałtowane są równe w obu instancjach, przy czym miarodajny jest ostateczny wymiar kary.

§ 37. 1. Koszty postępowania dyscyplinarnego ponosi w razie wyroku skazującego obwiniony, w pozostałych zaś przypadkach — izba adwokacka.

2. Jeżeli odwoływał się tylko oskarżyciel bądź też jeżeli odwołanie obwinionego zostało w całości uwzględnione — obwiniony ponosi koszty postępowania tylko za pierwszą instancję, wydatki zaś wyłożone w toku postępowania przed drugą instancją pokrywa właściwa izba adwokacka.

3. Jeżeli jednym orzeczeniem skazano dwu lub więcej obwinionych, opłatę zryczałtowaną ponosi każdy z nich z osobna, natomiast za poniesione w toku postępowania wydatki odpowiadają oni solidarnie, chyba że komisja dyscyplinarna postanowi inaczej.

4. Jeżeli komisja dyscyplinarna nie określa kosztów postępowania w orzeczeniu, obliczenia ich dokonywa prezes wojewódzkiej komisji dyscyplinarnej; od postanowienia jego w tej mierze służy odwołanie.

§ 38. 1. Jeżeli po zakończeniu postępowania dyscyplinarnego wyjdą na jaw nowe fakty lub dowody, mogące mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, woje-

wódzka komisja dyscyplinarna może na wniosek oskarżyciela lub skazanego zarządzić wznowienie postępowania.

2. O wznowieniu postępowania komisja orzeka na posiedzeniu niejawnym.

3. Podstawą wznowienia mogą być tylko takie fakty i dowody, które przed zakończeniem postępowania nie były znane ani stronie składającej wniosek, ani komisji.

4. Wznowienie postępowania na niekorzyść skazanego nie może być zarządzone, jeżeli nastąpiło już przedawnienie ścigania. W razie wznowienia postępowania na korzyść skazanego, nie można mu wymierzyć kary surowszej niż ta, na którą go uprzednio prawomocnie skazano.

5. W razie śmierci lub choroby umysłowej skazanego wniosek o wznowienie postępowania na jego korzyść mogą zgłosić: małżonek skazanego, jego krewny w linii prostej, brat lub siostra oraz oskarżyciel.

6. Wznowione postępowanie toczy się według zasad ogólnych.

§ 39. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 27 sierpnia 1950 r.

Minister Sprawiedliwości: w z. T. Rek

321

OBWIESZCZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 4 lipca 1950 r.

o sprostowaniu błędu w rozporządzeniu z dnia 19 maja 1950 r. w sprawie egzaminu dla kandydatów na pomocników aptekarskich.

Na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 4 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 września 1935 r. o wydawaniu Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 68, poz. 423 i z 1945 r. Nr 55, poz. 305) prostuje się następujący błąd:

W rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 19 maja 1950 r. w sprawie egzaminu dla kandydatów na po-

mocników aptekarskich (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 203) w § 6 ust. 2 po wyrazach „określonym przez przewodniczącego“ wstawia się opuszczone wyrazy „bądź egzaminatorzy powołani przez przewodniczącego“.

Minister Zdrowia: T. Michejda

Adres Redakcji i Administracji: Warszawa, ul. Leszno 53/55.

Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości w Drukarni Ministerstwa Sprawiedl. w Warszawie, ul. Nowowiejska 6.